

RÅDETS BESLUTNING

af 29. juli 1991

om indførelse af et fælleseuropæisk alarmnummer

(91/396/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og
Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Telefonen er det vigtigste middel til opkald til alarmtjene-
ster af enhver art, og for øjeblikket benyttes der til dette
formål forskellige telefonnumre i medlemsstaterne;

borgerne, som måtte stå over for en nødsituation i en
anden medlemsstat, har som følge af disse forskelle
problemer med at komme i forbindelse med de ansvarlige
tjenester;

den betydelige stigning i såvel private rejser som forret-
ningsrejser inden for Fællesskabet har skabt et behov for
indførelse af et fælleseuropæisk alarmnummer;

indførelsen af nye teknologier i de offentlige telefonnet
og en samordnet indførelse af avancerede telekommuni-
kationsanlæg udgør en enestående lejlighed til indførelse
af et fælleseuropæisk alarmnummer, som i givet fald kan
være sideordnet med eksisterende nationale alarmnumre;

Rådet har i sin resolution af 13. februar 1989 om udvi-
kling af EF-samarbejdet inden for civilbeskyttelse ⁽⁴⁾
understreget det ønskelige i et supplerende fælleseuro-
pæisk alarmnummer, som navnlig vil sætte offentligheden
i stand til i en nød- eller katastrofesituation at tilkalde den
pågældende nationale hjælpetjeneste;

Europa-Parlamentet har gentagne gange understreget
betydningen af indførelsen af et sådant nummer, navnlig i

sine beslutninger af 12. december 1988 om telekommuni-
kation ⁽⁵⁾;

Den Europæiske Konference af Post- og Teleadministra-
tioner (CEPT) har i sin rekommandation T/SF1 af 1976
anbefalet brugen af 112 som fælleseuropæisk alarmnum-
mer;

denne rekommandation er kun blevet fulgt af ganske få
medlemsstater;

det vil for samtlige medlemsstater være muligt at udar-
bejde planer, således at nummer 112 kan frigøres til dette
formål;

flere medlemsstater vil være i stand til at frigøre
nummeret 112 i 1992; for nogle medlemsstater vil dette
dog indebære ekstra byrder, idet de ville være nødt til at
foretage ikke-planlagte ændringer eller ændre allerede
lagte planer;

derfor er en vis smidighed i tidsplanen for det fælleseuro-
pæiske alarmnummers indførelse i disse medlemsstater
nødvendig;

nummer 112 vil kunne indføres i 1996, også i de
medlemsstater, hvor visse vanskeligheder gør sig
gældende;

i tilslutning til de tekniske, økonomiske, driftsmæssige og
kommercielle konsekvenser af indførelsen af det valgte
nummer i de offentlige telenet må medlemsstaterne træffe
de nødvendige foranstaltninger i organisatorisk
henseende, som passer bedst til den nationale opbygning
af alarmtjenesterne, for at sikre, at opkald til dette
nummer besvares og behandles på fyldestgørende måde;
det vil i den forbindelse være ønskeligt, at der under
hensyntagen til de forskellige nationale systemers mulig-
heder gøres en indsats for at mindske de forståelsesvan-
skeligheder, der kan opstå på grund af forskelle i sprog-
kundskaber; det fælleseuropæiske alarmnummer kan om
nødvendigt benyttes sideordnet med andre eksisterende
nationale ordninger;

fastsættelsen af alarmnumre sker i alle medlemsstater ved
lov eller administrative bestemmelser, og en fortsat
uensartet udvikling inden for dette område bør undgås;

Traktaten indeholder ikke anden hjemmel end artikel 235
til vedtagelsen af denne beslutning —

⁽¹⁾ EFT nr. C 275 af 1. 11. 1990, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. C 231 af 17. 9. 1990, s. 83 og EFT nr. C 183 af 15. 7.
1991.

⁽³⁾ EFT nr. C 62 af 12. 3. 1990, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 44 af 23. 2. 1989, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. C 12 af 16. 1. 1989, s. 66.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Medlemsstaterne sørger for, at nummer 112 indføres i det offentlige telefonnet samt i fremtidige tjenesteintegrerede digitalnet og offentlige mobile tjenester som et fælleseuropæisk alarmnummer.

2. Det fælleseuropæiske alarmnummer indføres i givet fald sideordnet med andre eksisterende nationale alarmnumre.

Artikel 2

Med forbehold af artikel 3 indføres det fælleseuropæiske alarmnummer senest den 31. december 1992.

Artikel 3

1. Såfremt der i en medlemsstat måtte være særlige tekniske, økonomiske, geografiske eller organisatoriske vanskeligheder, der gør den fuldstændige indførelse af det fælleseuropæiske alarmnummer inden for den i artikel 2 fastsatte frist umulig eller for udgiftskrævende, underretter medlemsstaten Kommissionen om disse vanskeligheder.

2. I det i stk. 1 nævnte tilfælde meddeler den pågældende medlemsstat Kommissionen med de fornødne forklaringer og begrundelser en ny dato for den fuldstændige indførelse af det fælleseuropæiske alarmnummer, idet denne dato dog ikke må være senere end den 31. december 1996.

Artikel 4

Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger til at sikre, at opkald til det fælleseuropæiske alarmnummer besvares og behandles hensigtsmæssigt på den måde, der passer bedst ind i den nationale organisation af alarmtjenester, under hensyntagen til telenettens tekniske muligheder.

Artikel 5

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. juli 1991.

På Rådets vegne

H. VAN DEN BROEK

Formand